

Ana Pisac Serezlija

A Oskara dobiva...

LICA:

Biznislav Heir (lav)

Gradonačelnik (lav)

Miš Miš (miš)

Stela Foks (lisica)

Biznislavova majka (lavica)

Biznislavova tri brata i otac (lavovi)

MJESTO RADNJE: frizerski salon

VRIJEME RADNJE: 21.st.

1. PRIZOR

Mrak. Čuju se zvukovi frizerskog salona i glasovi.

GRADONAČELNIK: Stvarno ću izgledati kao on?

LAV: Nego što! Evo, samo malo ovdje... Tako. Ovo prebacimo na drugu stranu...
Odlično.

GRADONAČELNIK: A, recite... Jeste li nekom drugom radili isto ovako?

LAV: Ne, ni slučajno!

GRADONAČELNIK: He, he. Pa, da, ne bi bilo, sad baš, jel'...

LAV: Vi ste glava ovog grada. Pa, nećete valjda nositi isto što i ostali. Vaša se ipak mora isticati, nije li tako?

GRADONAČELNIK: Tako je, tako je. Ma, mislim, nije meni... Al' eto. Opet kažem, valjda to dođe kao neki red.

LAV: Apsolutno. Evo, da još ovo sredimo. Tako. Joj, što će biti dobro. Nego, niste mi rekli... Je li šef Marković zadovoljan?

GRADONAČELNIK: Da zadovoljan! Ima tri dana nije prestao pričati o Vama. Šepuri se po uredu poput kakva pauna. Zna, mislim čak da pola posla nije obavio koliko je zanesen.

LAV: Ma, daaajte. Ma, ne vjerujem. Stvarno? Znači, zadovoljan? Ajde, neka, neka.

GRADONAČELNIK: Kažem Vam, morat ću ga ozbiljno upozoriti. Čovječe, tko će raditi budu li svi posjećivali Vašu radnju!

LAV: He, he. Pa, dobro, sad baš svi... Nisu svi dolazili kod mene. (*Stanka*) Ona Petrovička iz financija? Koga ona, molim Vas, posjećuje?

GRADONAČELNIK: Ah, ona... Ma, ona Vam je, znate... Jadna žena ne ide nikamo. Kako bih rekao... Bila je bolesna, ozbiljno bolesna, pa...

LAV: Pa?

GRADONAČELNIK: Zna, znate...

LAV: Da?

Gradonačelnik šapne nešto lavu.

LAV: Ahaa. (*Stanka*) Pa, dobro, može se i perika nafrizirati. Dajte Vi njoj svakako moju posjetnicu.

Svjetlo se pali. Frizerski salon. Lav makne zaštitu s Gradonačelnika i okrene ga prema ogledalu.

LAV: Ta-daaam!

GRADONAČELNIK: Opa! Dobar dan... gospodine Clooney. He-he.

LAV: Usudio bih se reći, Gradonačelniče naš, mogli biste mu igrati dvojnika.

GRADONAČELNIK: Ma, da? Stvarno? Pa, dobro... Nije loše, nije nimalo loše.

Nisam ja ni sumnjao, dragi moj Biznislave. Pred Vama je svijetla budućnost.

Uvijek sam govorio, taj će lav na svjetsku scenu. Da, da, samo pričekajte.

LAV (*sklapa ruke i klanja se*): Ljubazni ste.

GRADONAČELNIK: Moram ići. Grad treba moje vodstvo. Lave, svako dobro.

Vidmo se uskoro, u pripremi je važna konferencija. (*namigne*)

Lav se opet nakloni.

LAV: Hvala Vam puno i... Svakako mi pošaljite Petrovičku.

Gradonačelnik pokazuje palac gore i odlazi.

Lav baci pogled na nered u salonu. Ne da mu se to pospremati pa samo gurne smeće u stranu.

LAV: Sljedeći!

2. PRIZOR

Brojni klijenti posjećuju lavov frizerski salon. Među njima je puno važnih ličnosti Grada. Lav radi sve više, sve bolje, sve brže. Uskoro se nađe zatrpan u neredu i potpuno iscrpljen. Baci se na kauč i uzdahne. Na vratima se začuje kucanje.

3. PRIZOR

Na vrata salona ulazi miš.

MIŠ: Zdravi bili. Jel' ovo frizerski?

LAV (*umorno*): Očito nisi iz Grada. Pogledaj malo okolo pa mi reci izgleda li ti ovo kao frizerski salon.

MIŠ (*mirno*): Obziron na nered na prvu bi se teško moglo reć' radi li se ode o takvoj ili kakvoj drugoj radnji. Al', evo, ako malo bolje pogledan oko sebe, je, čini se da se ispod ovog nereda nazire nekakvi frizerski.

Lav se pridigne s kauča.

LAV: Nekakvi frizerski?!

MIŠ: E. Onda, šišanje? Ili da tražim dalje?

Lav je zabezeknut. Pokaže rukom da uđe i sjedne.

MIŠ: Na ovu hrpu kose ili?

Lav zakoluta očima i pomakne dlake u stranu.

LAV: Izvolite! Kakvu frizuru radimo?

MIŠ: Običnu.

LAV: Običnu?

MIŠ: Da. Isto ovako samo kraće.

LAV: Oprosti, ali... Ovo ti i nije baš neka frizura.

MIŠ: U redu je, meni paše.

LAV: Ou - kej. Kako god hoćeš.

Lav šiša Miša u tišini. Ne izdrži dugo pa zapita.

LAV: U kojem se to gradu, molim te, još uvijek nosi ovakva frizura?

MIŠ: Molin?

LAV: Odakle si?

MIŠ: Iz Grada.

LAV: *Kojeg* grada?

MIŠ: Ovoga.

LAV: Ti živiš ovdje?

MIŠ: E. Par ulica dalje.

LAV: Živiš ovdje i... (*Odmahne glavom u nevjerici.*) Čekaj, sigurno želiš ostati pri ovoj “frizuri”?

MIŠ: Normalno. Zašto minjat’ nešto šta funkcionira?

LAV: Možda zato što je izašlo iz mode prije, recimo, sto godina.

MIŠ: Ajme, moda... Najvažnija nepotribna stvar na svitu.

LAV: Molim? Kako? Ponovi, molim te.

MIŠ: Najvažnija nepo...

LAV: Čuo sam i prvi put! Ali ne razumijem o čemu pričaš. Kako možeš reći da je moda nepotrebna?!

MIŠ: Kad je.

LAV: Kako *je*?

MIŠ: Pa, tako.

LAV: Pa, *kako*?

MIŠ: Opet kažen - zašto minjat’ nešto šta funkcionira? Moda je samo minjanje stvari koje nisu tribale promjenu. Nepotrebno skroz.

LAV: Molim te lijepo, jesi li ti čuo ikad za riječi poput: unapređenje, svježina, novitet, dobar osjećaj...

MIŠ: Čuja san. I, neka, fala. Osićan se savin dobro i svježe. To postižen jutarnjon higijenon. Baš san je nekidan unaprijedija. Ka' novitet počea san koristit' novu četkicu za zube, stara je bila zgažena, ili kako bi vi *moderni* rekli - *passé*.

Lav nekoliko puta zausti nešto, ali nikako ne nalazi prave riječi.

LAV: Čekaj, nisam čuo kako se zoveš? (*U pola glasa*) Ti čudni mišu.

MIŠ: Nisi čuja kad nisan ni reka.

LAV: A, možeš li sad reći? (*U pola glasa*) Vaša Čudnovatosti.

MIŠ: Mogu. Ja san Miš.

LAV: Vidim da si miš. Pitam kako se zoveš.

MIŠ: Pa Miš.

LAV: Miš?!

MIŠ: Da. M, i, š - Miš.

LAV: Ti si miš koji se zove Miš?! Vjerojatno se i prezivaš Miš...

MIŠ: Potvrdno.

LAV: O, Bože. Originalno, nema šta.

MIŠ: Molin?

LAV: Kažem da imaš bezvezno ime. Mislim, oprost, ali... Da se jedan miš zove Miš... Mislim, to je... U najmanju ruku neoriginalno.

MIŠ: Želiš reć' da ja nisan original?

LAV: Ne. Ne, ne. Mislim, ne.

MIŠ: Onda? Zašto bi jedan original triba i originalno ime? Je li ga originalom čini to šta je jedinstven i neponovljiv ili njegovo jedinstveno ime?

LAV: Čovječe, otkud si ti ispao?

MIŠ: Ponavljan - živin par ulica dalje. A, inače san iz Male Vale. Molin te, još malo kraće. Ne šišan se baš često.

LAV (*uzdahne*): Vidim.

Neko vrijeme vlada tišina. Lav povremeno nemoćno pogleda nered oko sebe.

MIŠ: Samo se neće počistit'.

LAV: Molim?

MIŠ : Ovaj nered, čoviče. Neko ga triba počistit'.

LAV: Počistit će se.

MIŠ: Samo neće.

LAV (*nervozno*): Da, znam da samo neće. Netko će ga već počistiti.

MIŠ: 'Ko - ne'ko?

LAV: E, pa netko.

MIŠ: Možda si taj ne'ko - ti?

LAV: Ha-ha-ha. Ne bih rekao.

MIŠ: Zašto ne?

LAV: Pa, čovječe, ja nemam vremena za čišćenje. Moje je da šišam, da friziram, da kreiram, pomičem granice, klijente ostavljam bez daha.

MIŠ: Bome bi ih ovo i moglo ostavit' bez daha.

LAV: Ti si jedan nemogući miš! Trebaš se već jednom prebaciti u 21. stoljeće, znaš?

MIŠ: A, ti tribaš pomoć. (*Pogleda Lava*) Znaš?

Lav odmahne rukom. Uskoro zapuše vjetar kroz prozor i razbaca smeće po salonu. Lav rukama štiti Miševu frizuru. Vjetar se smiri.

LAV: Kakvu pomoć misliš?

MIŠ: Brzu i efikasnu, brate.

LAV: Slušam.

MIŠ: Tribaš nekoga 'ko je odma' raspoloživ za rad, 'ko živi u blizini i može u svaka doba priskočit' u pomoć. Nekoga koga ne zanimaju previše frizure, nego red i čistoća.

LAV: Daaa? Daklee?

MIŠ: Bit će ti teško nać' takvu osobu.

Lav opet zabezeknut.

MIŠ: Jesmo li gotovi?

LAV: Ha? Ovaj, da, jesmo. Jer pretpostavljam da ne želiš gela na kosu.

MIŠ: Ne triba, fala. Mater uvijek govori da se od toga može uvatit' upala mozga.

Miš na izlazu.

MIŠ: Kad onda da dođen sutra? Mislin, kad najranije mogu uć'?

Lav u nevjerici.

LAV: Pa... Zar... Molim?!

MIŠ: 'Ajde, 'Ajde, obojica znamo da nemaš izbora. Čuj, najbolje da ostaviš otključano, doć' ću ajme rano. Adio, lave.

Miš ode i ostavi lava rastvorenih usta.

4. PRIZOR

Lav ulazi u potpuno čist i uredan salon. Jako je iznenađen i oduševljen. Miš dovršava posao.

MIŠ: Di si, lave? Šta ima, lave? Evo, sad bi to moglo funkcionirat' kako-tako. Stavija san šugamane na onu policu, a fen ode da bude praktičnije. Nadan se da je to u redu.

LAV (oprezno): Aha, aha... Ma, da, u redu je, svakako. *(Pita bojeći se odgovora.)*
A, ono tamo...?

MIŠ: Rješeno.

LAV: Ormari?

MIŠ: Rješeno.

LAV: Wc?

MIŠ: Čist ka' suza.

Lav odahne. Opet je onaj stari, siguran u sebe i željan rada. Otvori vrata širom.

LAV: Onda se bacimo na posao. Idemo narode! Mišu, slobodan si do popodne.

MIŠ *(već na izlazu)*: Normalno da jesan. Adio, lave.

Lav radi punom parom. Šiša, boja, radi frizure. Svi su klijenti, i muško i žensko, izuzetno zadovoljni. Po završetku radnog vremena, objesi na vrata natpis "zatvoreno" i baci se sav zadovoljan na kauč. Ne izdrži dugo pa već ustaje i radi na poboljšanju svojih frizerskih sposobnosti, gleda edukativna videa drugih frizera, vježba na lutkama. Zanesse se pa krene pričati s imaginarnim likom, odnosno moćom.

LAV: Oh, gospođice Foks, pa to ste Vi. Ljubim ruku, milostivoj dami. Dajte da Vam uzmem kaput. Joj, pa ne mogu vjerovati da ste napokon odlučili doći u moj

skromni salon. Svi su Vam govorili o meni? Zaista? Tako su rekli? Najbolji? Joj, možda ipak malo pretjeruju. No, no, sjednite samo. Udobno se smjestite. A možda i ne pretjeruju. Istina je da sam u top tri. Možda i u top jedan. Ali, dobro, pustimo to. Posvetimo se vašoj divnoj, najdivnijoj, najbujnijoj, najsavršenijoj kosi. Smijem?

Lav opipava moć za pranje podova glumeći da je to kosa imaginarne klijentice. Na pola lavova govora ušao je Miš. Gleda Lava nekoliko trenutaka dok ga ovaj ne primijeti.

MIŠ: Bolesno, brate.

Lav odbaci moć.

LAV: Ti si. Nešto sam, ovaj...

MIŠ: Glumija luđaka?

LAV: Ma, ne, nego...

MIŠ: Bija luđak? (*Miš baci pogled na moć.*) Smin li pitat' 'ko je dama?

LAV: Nebitno.

MIŠ: Ne izgleda mi cila ova predstava baš ka' nešto nebitno. Da se razumimo, volija bi ja da nisan ništa od ovoga vidija. Ali, kako jesan, pojasni bar o čemu se radi. Možda me napusti ova jeza koja me trenutno podilazi.

LAV: Ma, zaboravi. Glupo mi je...

MIŠ: Da je glupo, potpuno se slažen. Al', evo, recimo da san trenutno raspoložen za nešto glupo. Pucaj.

Miš počinje čistiti salon.

LAV: Ako baš moraš znati, radi se o jednoj zvijezdi.

MIŠ: Zvizdi? Ka' sjevernjači? Ili morskoj zvizdi?

LAV: Ma, ne. Zvijezdi kao zvijezdi. (*Miš ne razumije.*) Poznatoj личности. Popularnoj osobi.

MIŠ: A, pa tako reci. Nije to zvizda, to je onda osoba. Zna se šta je zvizda.

LAV: Ali osoba koja je popularna... Ma zaboravi. Uglavnom, ona je glumica. (*Zaneseno*) Najbolja mlada glumica našeg vremena. I to glumica s najljepšom kosom na ovoj planeti.

MIŠ: Aha, znači ima i kosu. U redu. A, to šta kažeš da je najlipša na planeti, oprosti, ali to je samo tvoje osobno mišljenje. I, po meni, najlipšu kosu ima moja mater. Al', dobro, nastavi.

LAV (*sjetno*): I moja majka ima predivnu kosu...

MIŠ: Oćemo li već jednon čut' stvar do kraja? Šta sad s ton zvizdaston osobon?

LAV: E, da. Znači, moj životni san je frizirati baš nju i to za neku ekstra prigodu, recimo dodjelu nagrada. Za koji dan su Oskari... Joj, Oskari...

MIŠ: Al' dodjela Oscara nije u Americi?

LAV: Je. Ali ovo je dodjela nagrada najboljim glumcima za našu regiju, a po uzoru na onu američku. Piše se sa k umjesto c.

MIŠ: Originalno, nema šta.

LAV: Eh, kad bi moja kraljica stigla na dodjelu s mojom kreacijom na glavi... Pa kad bi svijet napokon čuo za Biznislava Heira... Gdje bi mi bio kraj...

MIŠ: U grobu, di nan je i svima. Di da stavin ove kopče, gospodine *Heir*?

LAV (*odmahne rukom*): Gdje god. Može govoriti tko god što hoće, ali ovaj se lav neće zadovoljiti samo šišanjem gradskih glava. Ove ruke nisu stvorene za sitne poslove, ova mašta ne može stati u granice jednog grada. Ja želim svijet! Mene treba svijet!

MIŠ: Jesi gotov?

LAV (*još uvijek gori*): Ne, nisam gotov. I neću biti gotov dok se moje ime ne začuje na Oskarima. I sad ću raditi još i još i još. I biti sve bolji, i bolji, i bolji. I znat će me svi, svi, svi.

MIŠ: Ok. Moj je posa gotov, gotov, gotov, pa iden doma, doma, doma, leć' mirno u svoj krevet, krevet, krevet. Adio.

LAV (*ne obazire se na Miša*): Eh, Stela... Kada ćeš biti moja klijentica, Stela...?

MIŠ (*zaustavlja se na izlaznim vratima*): Stela?

LAV: Da, Stela.

MIŠ: Prezime?

LAV: Foks.

MIŠ: Stela Foks?

LAV: Da, Stela Foks.

MIŠ: Lisica Stela Foks?

LAV (*žurno se okreće*): Da, lisica Stela Foks.

MIŠ: Iz Višegrada?

LAV (*uzbuđeno*): Da, da. Što, znaš za nju? Vidio si je negdje? Znaš nešto o njoj?

MIŠ: Ih, znan sve o njoj. Za početak - da nema pojma igrat' nogomet.

LAV (*grozničavo*): Molim? Vraćaj se ovamo, ti čudni čudače. (*Vuče Miša natrag u salon i posjeda ga na kauč.*) Govori! (*Pitomije*) Pričaj. Pričaj sve što znaš. Čekaj, hoćeš kavicu? Da ti donesem kavicu? Kakvu voliš?

MIŠ: Ma, volin ja svakakve kave. I s mlikon, i bez mlika. Volin s malo cukra. A mogu popit' i bez cukra ako se tako potrefi. Mislin draža mi je sa cukron, al'...

Lav je na rubu živčanog sloma. Uhvati Miša za ramena.

LAV (*viče*): Pusti kavu! Nema više kave! Koncentriraj se na Stelu Foks! Odakle znaš za nju?!

MIŠ: A, luda čovika... Čekaj, evo, sve ću objasniti. Stela... Znači, ta lisica nema dvi čiste o nogometu. Jednon smo, davno je bilo, igrali tamo iza njene kuće...

LAV: Iza njene kuće?! NJENE kuće?! Ti si bio pokraj njene kuće?!

MIŠ: Pa, dobro, 'oćeš me pustiti' da govorim?

LAV: Govori, samo govori.

MIŠ: Znači, igramo dva na dva. Ona, njen brat Riđi, moja rodica Fani i ja. Znači, njih dvoje protiv nas dvoje. I, molim te, u drugon poluvrimenu... Mi smo normalno vodili... I prid kraj drugog poluvrimena kad je ostalo samo finiširati utakmicu, ona, molim te Bogon, ona kraljica sidne na sri livade i počne brat' tratinčice za vjenčić. Jel' mo'š ti to zamisliti'? Počet brat' cviće na sri' terena, u sri' utakmice. Tj, prid sam kraj. E, kad joj onda nisan kosu počupa, neću nikad.

LAV (*trlja sljepoočnice*): Ovako, Mišu. Sad ću te skroz mirno i pristojno zamoliti da ostaviš nogomet po strani i da mi lijepo polako i precizno kažeš otkud ti pokraj njezine kuće te kolike su šanse da imaš njezin kontakt?

MIŠ: Polako i precizno?

LAV: Da.

MIŠ (*rasteže*): Znan Stelu još otkad smo dica bili jer je živila pokraj moje tetke Cvite u Višegradu, a ja san svake zime za praznike iša kod rođaka. Njezin kontakt neman.

Lav potone.

MIŠ (*rasteže*): Ali ima moja tetka.

LAV (*uzbuđeno*): Tetka?!

MIŠ: Tetka Cvita. A, mislin, normalno, čoviče, kad žive kuća uz kuću. Posuđuju jedna od druge kad zatriba jaje, cukar... Jedan put je...

LAV: Mišu! Mišu, sad me dobro poslušaj! Želim da gospođica Stela dođe u moj salon! Stela Foks mora doći u moj salon!

MIŠ: Jel'? Baš mora? Pa, dobro, reć' ću ja tetki da je uputi. (*Ustaje i kreće prema izlazu.*) Reć' ću ja da ode ima jedan (*Za sebe*) ludi (*Glasno*) frizer, pa ako je ženi potrebna frizura... A, biće da je kad ide na te Oskare, jel' ... Dobro ćete se slagat' vas dvoje. Vjerojatno jednako znate o nogometu. Vidiš, nisan zna da je postala glumica. A i je, brate, uvijek nešto glumatala...

Miš odlazi, a Lav opet ostaje rastvorenih usta. Zvoni mu telefon, i to dugo dok se on ne osvijesti i shvati što se događa. Pogleda napokon na ekran telefona, zatim uzdahne i stiša zvuk.

5. PRIZOR

Frizerski salon je lijepo uređen. Ulickani lav vrši zadnje pripreme za dolazak zvijezde. Svako malo pogledava na sat. Premda je sve uredno, on stalno nešto doređuje. Također, vježba uvodni govor.

LAV: Dobar dan, zvijezdo moja. Ma, ne, preosobno. Dobar dan, veličanstvena glumice, najveća zvijezdo među zvijezdama. Hm, možda malo prenapadno. Izvolite naprijed, gospođice Foks. Činite mojoj malenkosti izuzetnu čast, a ovaj skomni salon od danas... Ma, prekomplicirano. Dobar dan...

Prekine ga ulazak glumice Stele Foks. Lav zanijemi.

STELA: Dobar dan. Biznislav Heir?

Lav je nekoliko časa udivljeno gleda, zatim se naglo baci na jedno koljeno i pokaže rukom na stolicu.

STELA: Znači, jeste. Ovako gospodine Heir, dojavili su mi da u ovom gradu radi najbolji frizer regije. Pravi vizionar, rekli su. Vi znate da večeras idem na dodjelu godine, na Oskare. Trebam li Vam išta dodatno pojašnjavati?

Lav odmahne glavom.

STELA: Vi, nadam se, govorite?

LAV (*promuca*): Da, da, naravno. Samo sam, ovaj, zatečen. I sretan. (*Za sebe*) Beskrajno sretan. (*Glasno*) Izvolite. Molim Vas, samo izvolite. Uzet ću Vaš kaput.

STELA: Neću Vam govoriti kako ni što da radite, gospodine Heir. Reći ću Vam samo ovo - moja frizura mora biti, pazite dobro, mora biti frizura večeri! Imam feeling... Uglavnom, sve sam Vam rekla.

Lav sav treperi. Kima glavom. U njega se vraća energija i žar koje inače ima u sebi i on žustro krene s poslom. Dok frizira lisicu ulazi u svoj svijet, potpuno se preobražava, isijava zadovoljstvom i pozitivnom tremom. Koncentriran je i zna što radi.

LAV: Gospođice Foks, gotovi smo s prvim dijelom. Slobodno odmorite, prošećite salonom, pripremit ću Vam kavu i časopis. Kakvu pijete?

U taj čas na vratima se pojavljuje Miš. Baci mali kišobran na kauč.

MIŠ: Di si, Foksi, kućo stara?

Glumica se zagleda u njega.

STELA: Pijem crnu bez šećera. Mišu? Crni mišu, otkud je tebe voda donijela?

MIŠ: Znaš ti dobro, lijo, odakle sam ja. A znan i ja odakle si ti. (*Miš nezgrapno pozdravi lisicu tapšanjem po ramenima.*) Heh, na istoj smo livadi balun igrali,

jel' da? Sve dok ti nisi odlučila brat' cviće. Joj, kad se samo sitin... I sad bi ti svu kosu počupa' zbog onoga.

LAV: Ne kosu! Ne diraj joj kosu!

STELA: Hahaha! Joj, Mišu moj, pa ti još brojiš o livadi i nogometu. Hahahaha. Pa, bili smo djeca, hej.

MIŠ: Nisan ja bija dite. Ja san bija nogometaš koji je igra' na baluna. Ozbiljno igra'. Dok mi ti nisi uništila utakmicu. Al' dobro, dobro. Nisan ja ode doša' govorit' kako si grozna u nogometu, kako si stalno glumila faule, kako si uvijek kasnila, i tribala na wc čim krene igra...

STELA (*sakrastično*): Uh, dobro da nisi.

MIŠ: Doša san vidit' na šta ćeš ličit' kad te slavni frizer sredi. Čekaj, jel to to? Tako zalizano?

LAV: Naravno da to nije to. Mišu, molim te, odstupi. Slijedi druga faza i moram se koncentrirati na posao. Gospođice Foks, molim Vas. (*Pokazuje na stolicu.*)

MIŠ: Mila majko. Druga faza? Al' se kuća gradi? 'Oće li to bit' gotovo do dodjele? E, neće li zakasnit'...

LAV: Mišu, molim te.

Lav pokazuje rukom da zatvori usta, a onda taj isti pokret napravi i lisica s podsmjehom. Miš si "zaključa usta" i spremi "ključ" u džep.

Lav nastavlja sa friziranjem. Vadi geometrijski pribor, razne naprave, mnoge materijale... Miš gleda u čudu. Svako malo želi nešto reći, ali kako ne smije zatvori si usta rukom. Izgleda kao da će puknuti. Zvoni telefon.

LAV: Nemoj se...

Miš se javi.

MIŠ: ‘Alo?

LAV: ...javljati.

MIŠ: ‘Alo, ko je? O, lave, lavov brate! Ode Miš. *Gospodin Heir* trenutno ne može razgovarat’. U procesu je. A ovon frizerskon, e. Jel? Aha. Dobro, pitat ću. *(Biznislavu)* Pita te rođeni brat ‘oćeš li doć večeras na rođendan. *(Na telefon)* A, čiji je rođendan?

LAV: Ne mogu nikako! Mišu, prekini razgovor!

MIŠ: Ma, daj? *(Biznislavu)* Pa, sinko, materi ti je rođendan.

LAV: Mišu, zadnji put te upozoravam, pusti moj telefon na miru!

MIŠ: Okej, okej. *(Na telefon)* Pozdrav, lave, lavov brate, stoj mi dobro. Pozdravi mater. *(Biznislavu)* Čoviče, šta je ovo bilo?

LAV *(ignorira Miša)*: Eto ga, faza dva završena.

STELA: Izvrsno.

MIŠ: Bože, fala ti! Pa, čoviče, jel’ ti radiš frizuru il’ raketu? Šta je ovo?

STELA: Hahaha. Naš mali provincijski Miš ne može dokučiti visine jedne moderne gradske frizure.

MIŠ: Bome, tu visinu ne bi ni sa skala dovatija.

STELA: Dragi moj, to se zove volumen.

LAV: Ne vrijedi mu objašnjavati. Možete odmoriti do završne faze.

MIŠ *(čisti)*: Oho, ta frizura ima i kraj.

STELA: Vidim, i ti si slijedio snove.

MIŠ: Dakako. Moj je san ispunjen, draga.

STELA: Dakle, sanjao si postati čistačem u frizerskom salonu?

MIŠ: Sad ću ja tebi, glumice moja, reć' šta san ja sanja'. Ja san ti sanja' da se lipo ujutro dignen kad se naspavan... Pratiš li me? Pa popijen kavu u svojoj kući, na svon kauču, pa oden obavit' šta posla, lipo, uredno, časno, kako Bog zapovida. I onda ti se lipo vratim svojoj kući, ručam sa svojim, promuvan se po kući i oden miran leć' u svoj čisti, topli krevet. Eto ti, draga moja, šta san ja sanja i šta san sebi ostvariya.

Lisica i lav su bez riječi. Lav mijenja temu.

LAV: A, da Vi nama, gospođice Foks, odglumite nešto po vlastitom izboru? Mislim, ako Vam nije problem. Meni bi to bila velika čast. Mislim, naravno, ako ste raspoloženi. Ne bih nikako htio...

Lisica odmahne glavom kao da neće.

MIŠ: Ajde, ajde, glumice. Da vidimo šta si ti to dosanjala.

STELA: Zapravo, kad bolje promislim, zašto ne. Evo u što sam ja utukla godine rada i truda. Vi prosudite je li vrijedilo.

Lisica ostaje u svjetlu, sve ostalo je zamračeno. Ona odigra nekoliko uloga jednu za drugom uz brze izmjene. Pokazuje svu raskoš glumačkog talenta. Čas je stablo, čas vrhunski nogometaš, čas Julija Capuletti ili barunica Castelli.

Lav je očaran, Miš zatečen.

LAV: Gospođice Foks... Ne nalazim dovoljno dobrih riječi za ovu izvedbu. Hvala Vam što sam imao tu čast. Sto puta hvala.

MIŠ: Pa, dobro, ok, nije bilo loše. Ono s onim nogometašem... Dobar je bija, mislin, posjetija me na nekoga 'ko je isto tako dobro igra, i ima takve finte... Ne znan jesi li... Ovaj...

STELA: Da, Mišu, ti si mi bio inspiracija. Ti i tvoj virtuoзни nogomet na onoj livadi. Dok si ti postajao nogometašem, ja sam izgleda postajala glumicom.

MIŠ: Pa, dobro, nisan ja sad ne znan šta. Ja to malo rekreativno, jel'. Nisan Modrić. Mislin, nisan ni puno ispod, al' eto. Jedina je razlika šta je on o'sha na teren, a ja san osta' na livadi, jel'.

LAV: Dosta priče. Slijedi treća i najvažnija faza. Molim mir i tišinu. Gospođice Foks, izvolite na svoje mjesto. Mišu... *(Pokret zaključavanja usta)* A, sada, dame i gospodo... Ono što sam ja sanjao...

Lav uranja u stvaralački proces, u svoj svijet, sve ostalo nestaje. Čuju se glasovi u offu.

LAV: Ako bismo ovaj pramen provukli kroz ovaj... Tako. Još samo da ovaj dio podignemo... Mišu, dodaj mi još dva štapića. Brzo!

STELA: Joj, hoće li to stajati?

LAV: Ništa se Vi ne brinite, mlada gospođice.

MIŠ: Majke ti, ja to ne mogu gledat'.

LAV: Sve će biti u redu, sve sam dobro promislio, izračunao...

STELA: Izgleda kao... Izgleda...

MIŠ: Čoviče, baš izgleda...

LAV: Nije to još ništa.

STELA: Vi ste zaista pravi vizionar, Biznislave.

MIŠ: A, majke ti... Vidi ovo...

STELA: Isuse Bože...

LAV: Još malo, još samo malo. Štipaljku 3, brzo!

MIŠ: Evo, evo.

LAV: I idemo, tri, dva, jedan... To bi bilo to, dame i gospodo. To je to!

STELA: Gospodine Heir... Nemam riječi.

MIŠ: A, brate... Ne mo'š virovat'...

STELA: Genijalno! Naprosto genijalno.

Trenutak potpune tišine.

STELA: Joj, moram ići po haljinu!

MIŠ: Slomi nogu!

STELA: Hvalaa.

MIŠ: Ne, stvarno to mislin. 'Ajde, bit će baza. Čuješ?

STELA: Gospodine Heir... Moj naklon. Doviđenja i pratite dodjelu!

LAV: Jedva čekam!

MIŠ *(tiho)*: Dašta ću.

Zatim tama, utiha.

6. PRIZOR

Na videozidu gledamo dodjelu Oskara. Glamur, visoka moda, poznati i slavni.

VODITELJ: I stigli smo do kategorije - najbolja ženska uloga. Nominirane su: Una Puhovski za ulogu nogometašice u filmu Nogometna groznica, Stela Foks za ulogu pjevačice u filmu Zvijezda je rođena i Lucija Zečić za ulogu majke u filmu Majka i ja. A Oskara za najbolju žensku ulogu dobiva... Stela Foks!

Lisica ustaje i dolazi na pozornicu preuzeti nagradu. Publika je prati gromoglasnim pljeskom i povicima. Njezina je frizura napravljena u obliku ruke koja drži kipić Oskara.

STELA: Hvala. Hvala svima. Želim reći nekoliko riječi, vama ovdje i svima koji gledaju preko malih ekrana. Mnogi ste me pitali maloprije o frizuri i tome što ona predstavlja. Ovako, prvo moram reći da je tvorac ove “izjave” na mojoj glavi čudesni umjetnik za kojeg ćemo sigurno još čuti, a njegovo ime je Biznislav Heir. *(Pljesak publike)* Ovim putem ga pozdravljam i zahvaljujem što je moje misli pretvorio u oblik. No, ne radi se ovdje samo o osvajanju kipića. Ne, ovdje se radi o dohvaćanju sna. Onoga za što smo se pripremali godinama, možda i cijeloga života. A priprema znači - krv, znoj i suze. Znači odricanje, naporan rad i veliku, veliku želju. Ja sam, evo, svoj san dosanjala i hvala svima onima koji su mi pomogli na tom putu. Hvala ekipi s filma, redatelju i kolegama. Posebna zahvala mojoj ekipi koja me čeka doma, mojoj obitelji i prijateljima koji su uz mene kad se vraćam s kipićem, ali i kad se vraćam praznih ruku. Hvala još jednom. I, molim vas, čuvajte i njegujte svoje snove. Kakvi god oni bili i koliki god, vaši su i jedinstveni. Hvala!

Stela silazi s pozornice uz gromoglasan pljesak publike.

Videozid se gasi i vidimo lava kako trenutak stoji u polumraku i potpunoj tišini. Svjetlo se pojačava. Lav je ozaren, presretan, ali ne može i ne zna do kraja izraziti svoje unutarnje stanje jer je sam. Osvrće se po salonu, nema nikoga. Izađe na prag ulaznih vrata, vani nema nikoga. Gleda u telefon, ništa. Sjetno prolazi kroz salon, dodiruje frizerski pribor, gleda izložene fotografije osoba koje je frizirao. Sve u strašnoj tišini. Na kraju se zamišljen sklupčava na kauč.

Zazvoni telefon. Lav skoči s kauča i pohita se javiti.

LAV: Halo?

MIŠ *(off)*: ‘Alo, lave.

LAV: Ti si, Mišu. Drago mi je što zoveš.

MIŠ *(off)*: Jel’... A, meni nije baš. Slušaj...

LAV (*prekida Miša*): Jesi gledao dodjelu?

MIŠ (*off*): Ma, kakva dodjela, bila je utakmica, ekipa mi je došla...

LAV (*opet prekida*): Bilo je nevjerojatno. Stela je bila najveća zvijezda, svi su pitali za frizuru, a ona je, molim te, ona je na mikrofona rekla moje ime i to da sam je ja frizirao. Da si samo čuo taj pljesak. Ej, Mišu, bilo je... Van svake pameti.

MIŠ (*off*): Jel', van pameti? Pa, čestitan.

Lav se široko osmijehne.

MIŠ (*off*): Nego, jel' mi osta' tu kišobran?

Lav se snuždi.

LAV: Kišobran? Je, tu je.

MIŠ (*off*): Fala ti Bože! Mater bi me ubila da ga ne vratin kući. Aj, dobro je., naletit ću kasnije po njega. Oćeš bit tu? Ne's na oni rođendan?

LAV: Rođendan? Ne, bit ću ovdje, mislim...

MIŠ (*off*): Dobro je, iden ća. Adio, lave. Čestitke još jednon.

LAV (*tužno i tiho*): Hvala.

Opet tišina i samoća. Lav nekoliko puta uzima jaknu i kreće prema vratima, ali se svaki put vrati. Također, nekoliko puta uzima slušalicu i izbira broj, ali kad počne zvoniti, prekine. Jednom pričekava malo duže i začuje majčin glas, a u pozadini zvukove zabave.

MAJKA (*off*): Halo? Halo, tko je?

Lav spusti slušalicu. Zagrlji telefon, sklupčava se na kauču i zaplače. Tama.

7. PRIZOR

Čuje se glas u tami.

MAJKA: Ljubavi, probudi se. Mama je tu. Laviću moj...

LAV: Mama?

MAJKA: Laviću... Laviću moj...

LAV: Mama?!

Svjetlo. Lav se budi. Sam je. Razočaran. Odjednom - majka na vratima.

MAJKA: Gdje je moj sin?

LAV: Majko?

Razdragana majka krene prema njemu.

LAV (*ushićeno*): Majko!

Majka ga zagrli, ali se on ubrzo izmakne.

LAV: Što radiš ovdje? Zar ne bi trebala biti na proslavi?

MAJKA: Zar i ti ne bi trebao biti na toj proslavi?

LAV: Očito ne. Imao sam dosta posla. Baš nekog velikog posla. Da te sad ne zamaram. Znam da te ne zanimaju frizure.

MAJKA: Ali me zanima moj sin. Znam ja da si imao posla. Znam točno kojeg.

LAV: Znaš?

MAJKA: Gledala sam dodjelu. Zapravo, svi smo.

LAV: Gledala si? Svi? Stvarno?

MAJKA: Najstvarnije. Došla sam ti čestitati na tvom velikom uspjehu. Znam da si to jako želio. (*Zagrli ga*) A, lijepo ti je ovdje...

LAV: Je li? Misliš da sam uspio?

MAJKA: Pa, slušaj... Reci mi jesi li sretan?

LAV: Jesam li sretan?

MAJKA: Da, jesi li sretan?

LAV: Pa... Sad jesam.

MAJKA: Onda si uspio. Čestitam, ljubavi. Ovo si nešto mijenjao?

LAV: Majko...

MAJKA: Da?

Lav donese zamotanu kutiju iz ormarića i pruži je majci.

LAV: Sretan ti rođendan.

Ona se iznenadi. Otvori i ugleda naukvicu s privjescima.

LAV: To smo braća i ja, a ovo ste otac i ti.

Majka zasuzi i jako zagrli sina. Nakon nekoliko trenutaka svečane tišine začuju se glasovi i buka ispred ulaznih vrata. Lav u čudu pogleda majku.

MAJKA: E, da. Još ti je netko došao čestitati.

U salon nahrupe Biznislavova tri brata i otac. Nose jelo i piće i pjevaju.

BRAĆA I OTAC: "Svi pjevaju, ja ne čujem, nikome se ne radujem, samo tebe očekujem..."

Izgrle Biznislava pa ga podignu na ramena uz povike.

BRAĆA I OTAC: Oskar! Oskar! Oskar!

Jedan od braće uzme kišobran koji je stajao po strani i odglumi dodjelu Oskara.

BRAT: Dame i gospodo! Svi vi ovdje okupljeni kao i vi ispred malih ekrana. Nominacije u ovoj opakoj konkurenciji su završene. A Oskara dobiva...

Brat digne visoko kišobran. Uto na vrata uđe Miš. Ugleda svoj kišobran.

MIŠ: Eh, tu je. *(Uzima kišobran.)* Fala lipa. Žurin nazad. Ode je zabava neka? Jel' to mater? Gospođo, sritan van rođendan. Ne znan di ste našli ovog ludog sina... Ajde, laku noć. Otra Miš u krpe.

Svi su zabezeknuti. Prasnu u smijeh.

SVI *(viču)*: Živija Miš! Živija! *(Pjevaju)* "Svi pjevaju, ja ne čujem, nikome se ne radujem, samo tebe očekujem..."

KRAJ